

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา
Motivation Factors of Master's Degree Students to Pursue A Study at
Nakhon Ratchasima College.

เกตุจันทร์ทา ศรีวระรัมย์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา โดยจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยนครราชสีมา ปีการศึกษา 2556 และ ปีการศึกษา 2557 จำนวน 155 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ประมวลผล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยนครราชสีมา มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยคือ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสถาบัน ตามลำดับ
2. นักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ และหลักสูตรที่เข้าศึกษาต่อต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ไม่แตกต่างกัน

Abstract

The purposes of this research were to study motivation factors of master's degree students to pursue a study at Nakhon Ratchasima College and compare motivation factors of master's degree students to pursue a study at Nakhon Ratchasima College classified by personal characteristics. This research was survey research. The sample comprised 155 master's degree students of school years 2013 and 2014. The data were computational analyzed through mean Standard Deviation, and t-test.

Findings revealed that;

1. The opinion of students to pursue a study at Nakhon Ratchasima College in overall and in social an economic, personal reasons, occupational reasons and institutional prospects were at a high level.
2. Comparative the opinion of students classified by gender, age, status, occupation, income and program of study were no significant.

Keywords: Motivation Factors, Master's Degree Students.

บทนำ

ประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีพลังงาน และ

¹อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยนครราชสีมา

สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรงมากขึ้นกว่าช่วงที่ผ่านมา เช่น การเปลี่ยนแปลงเพื่อปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลก การรวมกลุ่มเศรษฐกิจภายใต้กรอบการค้าเสรีของอาเซียนกับจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย การเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกที่ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย โดยเฉพาะการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สังคมของความ เป็นวัตถุนิยม สังคมที่เน้นคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะคุณภาพบัณฑิต ปัญหาวิกฤติด้านพลังงาน และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่ก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่มีความรุนแรงมาก ดังนั้น อุดมศึกษาไทยในช่วงปี 2555-2559 ต้องมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด เพื่อเป็นแหล่งความรู้ที่ตอบสนองการแก้ไขปัญหาวิกฤติ และชี้แนะการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชาติและท้องถิ่นโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้น ภายใต้อำนาจบริหารของเศรษฐกิจพอเพียง และต้องส่งเสริมการพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ผลิดกำลังคนที่มีศักยภาพตรงตามความต้องการของตลาดงานสามารถทำงานเพื่อดำรงชีพตนเอง และเพื่อช่วยเหลือสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ และมีสุขภาพที่ทั้งร่างกาย และจิตใจ รวมทั้ง พัฒนาทรัพยากรบุคคลให้เป็นมืออาชีพ และผู้เชี่ยวชาญให้เป็นที่ยอมรับของสังคม มีการจัดการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศโดยใช้ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิต และการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของประเทศไทย ทั้งนี้ โดยอาศัยการบริหารจัดการอุดมศึกษาเชิงรุกซึ่งมีกลยุทธ์ต่างๆ และพระราชบัญญัติอุดมศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554: ก)

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในฐานะที่เป็นกระบวนการหนึ่งที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีคุณภาพเหมาะสม และมีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการในการใช้กำลังของประเทศ การศึกษาจึงหมายถึง การเจริญงอกงาม เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน คือสติปัญญา อารมณ์และสังคม ถ้าประเทศใดประชากรมีการศึกษาสูง ประเทศนั้นก็จะมีกำลังคนที่มีประสิทธิภาพสามารถเพิ่มรายได้ต่อบุคคลให้สูงขึ้น (นรินทร์ สังข์รักษา, 2552: บทนำ)

การศึกษาระดับอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อสังคม เป็นการจัดการศึกษามุ่งมั่นพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิดเพื่อพัฒนาประเทศและมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความเข้าใจศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตอันมีคุณค่าแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติ ดังนั้นการเน้นในเรื่องการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณค่าทางวิชาการและวิชาชีพ จึงเป็นภารกิจหลักที่ทุกมหาวิทยาลัยพึงตระหนักและให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อเนื่องเสมอมา นอกจากนั้นยังจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อมุ่งผลิตบุคคลที่มีวิชาชีพระดับสูง และเพื่อการวิจัย เป็นการส่งเสริมให้บัณฑิต นักศึกษา และอาจารย์ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้วิทยาการใหม่ๆ เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนฝึกฝนให้รู้จักวิเคราะห์ และนำเอาผลงานวิจัยมาใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ในสังคม การให้บริการทางวิชาการแก่สังคมในรูปแบบต่างๆและการถ่ายทอดวัฒนธรรม ปลูกฝังความเป็นพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต นักศึกษา เพื่อจะได้ถ่ายทอดไปยังประชาชนและสังคม (นิริมา สังคหะ, 2547: 2)

การศึกษาระดับมหาบัณฑิตมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคนหรือพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เนื่องจากบุคคลที่จบการศึกษาระดับมหาบัณฑิตจะสามารถนำความรู้ความสามารถ ไปพัฒนาตนเองและความเป็นผู้นำในสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเป็นผู้นำในด้านความรู้ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขา ซึ่งการศึกษาระดับมหาบัณฑิตจะให้การศึกษานอกระบบของการค้นคว้าวิจัยและการเสาะแสวงหาความรู้อย่างลึกซึ้งเฉพาะด้านซึ่งเป็นการแสวงหาความจริงทางวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเป็นนักวิชาการ และมีวิชาชีพขั้นสูงที่จะเป็นกำลังสำคัญในการส่งเสริมและการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าไปในทิศทางที่เหมาะสม ปัจจุบัน การศึกษาระดับมหาบัณฑิต ได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือพนักงานองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เนื่องจากต่างก็ตระหนักว่าการมีโอกาสได้ศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

ย่อมจะเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าที่การทำงานเป็นเกียรติประวัติต่อตนเองและองค์กรหรือหน่วยงาน อีกทั้งตัวองค์กรต่างๆ ก็ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อเพิ่มศักยภาพขององค์กรให้มีความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น (อโนทัย พึ่งทองหล่อ, 2543: 1) นอกจากนี้นักศึกษาต้องการความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นเพื่อนำเอาความรู้ที่ได้รับไปพัฒนางานให้มีความก้าวหน้า ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาเพื่อความก้าวหน้า และความมั่นคงในชีวิตราชการ บางคนอาจมีความมุ่งหวังเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมความมีชื่อเสียง เกียรติยศ และยังมีเหตุผลอื่น ๆ อีกมากที่แอบแฝงซ่อนเร้นอยู่ในจิตใจของแต่ละคนล้วนแต่เป็นเรื่องที่น่าสนใจและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะนักศึกษาจำนวนมากลาศึกษาต่อในภาคปกติหรือศึกษาในระบบพิเศษในวันเสาร์-อาทิตย์ หรือตอนเย็น บางคนเป็นข้าราชการระดับสูง แต่ทุกคนที่มาศึกษาต่อต้องมาใช้ชีวิตเป็นนักศึกษาเท่าเทียมกัน ต้องมีความตั้งใจขยันหมั่นเพียร และอดทนให้บรรลุเป้าหมายตามที่ได้มุ่งหวังไว้ (ทองหล่อ นาคหอม, 2535: 1)

การศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาแต่ละคนอาจมีเหตุผลแรงจูงใจหรือความต้องการแตกต่างกันออกไป ดังนั้น การเข้าศึกษาในระดับนี้จึงต้องเกิดจากแรงจูงใจ ซึ่งผู้เรียนที่ต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และความต้องการของผู้เรียนแต่ละคนที่จะนำความรู้ไปใช้พัฒนาตนเองและวิชาชีพ ตลอดจนการทำงานของตนเอง แรงจูงใจ (Motivation) ของนักศึกษาที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา นั้นมีเหตุผลแตกต่างกันไป (วิจิตร ศรีสะอ้าน, 2549 : 12) เนื่องจาก มนุษย์มีแรงจูงใจ 2 อย่าง คือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยสิ่งภายนอก เช่น ต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ ความชำนาญ หรือมีความอยากรู้อยากเห็น และแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสิ่งที่กระตุ้นภายนอก เช่น สิ่งของ เกียรติยศ ปริญญาบัตร ความเจริญก้าวหน้าซึ่งเป็นสิ่งที่มีมนุษย์มีความต้องการที่จะต้องแสวงหาในสิ่งเหล่านั้น ส่วนความต้องการ (Needs) มนุษย์มีความต้องการมากมายหลายอย่างจนไม่มีขอบเขตจำกัด ซึ่งทั้งความต้องการที่เกิดจากความคิดคำนึง ความต้องการด้านจิตใจ หรือความต้องการทางกาย ซึ่งเป็นความต้องการที่ขาดมิได้ (อารีย์ พันธมณี, 2546: 181)

วิทยาลัยนครราชสีมาเป็นสถาบันการศึกษาที่จะตั้งขึ้น เพื่อมุ่งพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่กอปรไปด้วยคุณธรรม อันได้แก่ จรรยาบรรณในวิชาชีพ มีวินัยในการทำงาน ตลอดจน มีความรับผิดชอบหน้าที่และสังคม และเป็นผู้ที่มีคุณภาพในสาขาวิชาชีพ สามารถบูรณาการองค์ความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับ สภาพสังคม มีวิสัยทัศน์กว้างไกล อีกทั้งมหาวิทยาลัยยังส่งเสริม สนับสนุนและทุนบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยรวมถึงส่งเสริมให้สถาบันเป็นศูนย์กลางในการ เรียนรู้ การค้นคว้า วิจัย ในศาสตร์สาขาต่างๆ อันจะนำมาซึ่งความร่วมมือกับองค์กร ทั้งในและต่างประเทศ และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุดทั้งใน ด้านการจัดการเรียนการสอน และการบริการสังคม วิทยาลัยนครราชสีมา จัดการศึกษาให้เกิดความ เป็นเลิศและความสากล เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพและสามารถเป็นทรัพยากรบุคคลที่เป็นกำลังสำคัญของประเทศซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญในการแข่งขันระหว่างประชาคม นอกจากนั้นยังเน้นการสร้างคุณธรรม และจริยธรรมในจิตใจของนักศึกษา โดยมุ่งให้นักศึกษายึดถือเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตควบคู่ไปกับการศึกษา เพื่อหล่อหลอม และเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มีคุณภาพทั้งภายใน และภายนอก และเป็นตัวอย่างรวมทั้งเป็นผู้นำที่ดีในการขึ้นนำสังคมไทย ให้ไปสู่ทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม และสามารถพัฒนาประเทศให้ไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองได้ในที่สุด โดยทางวิทยาลัยได้นำเอาความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีทุกรูปแบบมาใช้ ทั้งนี้เพื่อให้สาขาวิชาที่เปิดสอนและระบบ การบริหารจัดการของวิทยาลัยนครราชสีมา มีความเป็นสากลทัดเทียมกับนานาชาติอารยประเทศซึ่งเป็นประโยชน์โดยรวมต่อนักศึกษา และบัณฑิต ในการที่จะไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งในและต่างประเทศรวมถึงสามารถนำความรู้ไปประกอบวิชาชีพได้เป็นอย่างดี ดังปรัชญาของวิทยาลัยที่ว่า “เรียนรู้ สร้างสรรค์ พัฒนา” (วิทยาลัยนครราชสีมา, 2556 : ออนไลน์)

ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัย

นครราชสีมา ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะสะท้อนให้เห็นลักษณะและแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษา ซึ่งจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับมหาวิทยาลัยในการวางแผนจัดการเรียนการสอนระดับมหัธยมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งคำตอบที่จะได้จากการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จะพิจารณาถึงเหตุผลที่ทำให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ และสามารถใช้อ้างอิงในการปรับปรุงหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอนของวิทยาลัยให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยนครราชสีมา ปีการศึกษา 2556-2557 จำนวน 263 คน (วิทยาลัยนครราชสีมา, 2557)
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยนครราชสีมา เนื่องจากทราบขนาดข้อมูลประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดขนาดกลุ่ม ตัวอย่างตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie;& Morgan, 1970) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 155 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวารสารที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรของเรื่องที่ทำ การวิจัย
2. ศึกษาความมุ่งหมายของการวิจัย และกรอบแนวคิด
3. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert Scale) สำหรับสร้างแบบสอบถามให้มีความครอบคลุมตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยทั้งหมด

มีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) แบ่งเป็น 6 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ และหลักสูตรที่เข้าศึกษาต่อ

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับแรงจูงใจในวิจัยต่อระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ให้เลือกตอบเป็นแบบปลายปิด ประกอบด้วย

1. ด้านสถาบัน	จำนวน	15	ข้อ
2. ด้านการประกอบอาชีพ	จำนวน	5	ข้อ
3. ด้านเหตุผลส่วนตัว	จำนวน	5	ข้อ
4. ด้านสังคมและเศรษฐกิจ	จำนวน	5	ข้อ
รวม	จำนวน	30	ข้อ

ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาว่าข้อความในแต่ละข้ออยู่ในระดับใด คือ 5,4,3,2 และ 1 และเรียงลำดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น(Best,1981:1) ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = 0.80 \text{ (เริ่มจากชั้นต่ำสุด)}$$

5

จากนั้นนำมาเทียบกับเกณฑ์ค่าคะแนนโดยกำหนดความหมายดังนี้

ค่าคะแนน 4.21 - 5.00 หมายถึง ระดับเห็นด้วยมากที่สุด

ค่าคะแนน 3.41 - 4.20 หมายถึง ระดับเห็นด้วยมาก

ค่าคะแนน 2.61 - 3.40 หมายถึง ระดับเห็นด้วยปานกลาง

ค่าคะแนน 1.81 - 2.60 หมายถึง ระดับเห็นด้วยน้อย

ค่าคะแนน 1.00 - 1.80 หมายถึง ระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา รายด้าน และรายชื่อ ประกอบด้วย 1) ด้านสถาบัน 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านเหตุ ผลส่วนตัว และ 4) ด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา อยู่ในระดับมากที่สุด 4 ด้าน เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 4.12$) ด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{X} = 4.02$) ด้านการประกอบอาชีพ ($\bar{X} = 3.90$) และด้านสถาบัน ($\bar{X} = 3.85$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ด้านการประกอบอาชีพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน ($\bar{X} = 4.19$) ต้องการเรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพที่มั่นคง ($\bar{X} = 4.18$) ต้องการคุณวุฒิทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.17$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 3.00$)

1.2 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ด้านการประกอบอาชีพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ($\bar{X} = 4.19$) เพื่อนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน ($\bar{X} = 4.18$) ต้องการคุณวุฒิทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.17$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด เพื่อโอกาสในการหางานใหม่ ($\bar{X} = 3.00$)

1.3 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ด้านเหตุผลส่วนตัว โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคม ($\bar{X} = 4.20$) เพิ่มความมั่นใจในการทำงานและดำรงอยู่ในสังคม ($\bar{X} = 4.19$) ต้องการสร้างความภูมิใจให้แก่ตนเองและครอบครัว ($\bar{X} = 4.17$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 3.76$)

1.4 แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ด้านสังคมและเศรษฐกิจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในด้านค่าบำรุงการศึกษาไม่สูงเกินไป ($\bar{X} = 4.20$) เมื่อศึกษาต่อจะมีโอกาสเพิ่มรายได้ให้สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อศึกษาต่อจะเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ($\bar{X} = 4.11$) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือเมื่อศึกษาต่อจะมีโอกาสเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง ($\bar{X} = 4.05$)

2. ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีเพศแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

3. ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีอายุแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

4. ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

5. ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

6. ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา

วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีรายได้แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

7. ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีหลักสูตรที่เข้าศึกษาต่อแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา พบประเด็นที่น่าสนใจ ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหัศจรรย์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา อยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านสังคมและเศรษฐกิจ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ และด้านสถาบัน ตามลำดับ

จากผลการวิจัยอาจเป็นไปได้ว่านักศึกษาระดับมหัศจรรย์วิทยาลัยนครราชสีมา มีความพยายามจะพัฒนาตัวเอง เพราะปัจจุบันภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น มีการพัฒนาเทคโนโลยีทำให้บุคคลสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการแข่งขันค่อนข้างสูง การได้พัฒนาตัวเองจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถนำไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้ จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ จึงมีส่วนให้บุคคลมีแรงจูงใจ และการตัดสินใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษามากยิ่งขึ้น และแต่ละคนอาจมีเหตุผล มีแรงจูงใจแตกต่างกันไป เช่น ต้องการได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น เพื่อนำไปพัฒนางานในหน้าที่ให้เจริญก้าวหน้า ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา เพื่อนำไปประกอบการแสวงหาความก้าวหน้า และความมั่นคงในชีวิต บางคนอาจมีความมุ่งหวังเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและความมีชื่อเสียงเกียรติยศ และนักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยนครราชสีมา อาจเห็นว่าการศึกษาต่อระดับปริญญาโท มีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการทำงาน จึงมีส่วนให้แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหัศจรรย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ สตีลเลย์ (Steinley, 1996: 478) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในวิจัยเพิ่มเติมของนักศึกษาในอัลเบอร์ตาเหนือ (Northern Alberta) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้ที่ต้องการศึกษาต่อมีแรงจูงใจเพื่อเพิ่มพูนวุฒิของตน สำหรับความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและต้องการปรับสถานภาพทางสังคม นอกจากนี้มีแรงจูงใจด้านความต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจ ทางสังคม ปรับปรุงการศึกษา ด้านชุมชนและความเห็นส่วนบุคคลมีส่วนในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัสมา บุญชัยยะ (2551: 4-5) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำตามความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านสถาบัน ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพิกา หล่อหลอม (2546 : 73) ศึกษาเกี่ยวกับเหตุผลของนิสิตในการตัดสินใจศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตภาควิชาธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุผลในการตัดสินใจศึกษาอยู่ในระดับมาก

สอดคล้องกับแนวคิดของ พงษ์ สะเพียรชัย (2526 : 8) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษานับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน

ส่วนหนึ่งมาจากค่านิยมในปริญญา และอีกส่วนหนึ่งมาจากการมีและไม่มีงานทำซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่าน ๆ มาปรากฏชัดอย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษา เช่นนี้ ทุกคนจึงต้องการใฝ่หา สอดคล้องกับแนวคิดของ รัสซอร์ค แสงสุข และคณะ (2544: 16) ได้กล่าวว่า เหตุจูงใจให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเข้ามาเรียนนั้น เหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพเป็นเหตุผลที่สำคัญที่สุด เพราะจะมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการทำงาน ทั้งนี้ เนื่องจากนักศึกษาที่เข้ามาเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นผู้ใหญ่ที่ทำงานแล้ว ฉะนั้นการศึกษาต่อระดับปริญญาโทจึงมีผลต่อการเพิ่มศักยภาพในการทำงาน สอดคล้องกับผลวิจัยของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAE (National Institute for Adult Education, 1970) พบว่า เหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าเรียนมี ดังนี้ 1) เหตุผลจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวมาเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตัวเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น 2) เพื่อพัฒนาตนเอง (Self-Development) เหตุผลข้อนี้มีความชัดเจนน้อยกว่าข้อแรกเช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ หรือสนใจวิชาการแขนงหนึ่งแขนงใดโดยเฉพาะเรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตน 3) เพื่อนำความรู้ไปปรับปรุงตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น (Captive Wives) เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งในสังคมในเมือง โดยเฉพาะแม่บ้านที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้าน ต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้ตัวเอง และเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว มักใช้เวลาว่างในช่วงเวลากลางวันเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ เช่น เรียนทำอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า เรียนภาษา ศิลปะแขนงต่าง ๆ เป็นต้น 4) เหตุจูงใจทางสังคม (Social Motives) นับว่าเป็นเหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งโดยต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลัง ขจัดความเหงา บางรายบอกว่าเข้าเรียน เพราะหวังว่าจะพบชายในฝัน หรือหญิงในฝัน บางคนเข้าเรียนตามพรรคพวกเพราะเพื่อนชวน หรือเพราะมีเวลาว่างในช่วงนั้นพอดี และ 5) เหตุผลอื่น เช่น สนใจกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะ บางคนเห็นว่าเพราะมีโปรแกรมที่น่าสนใจเปิดสอนอยู่ใกล้ ๆ บ้าน นอกจากนี้ก็เข้าเรียนเพราะความจำเป็นขึ้นมาในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต เช่น ในช่วงผู้ใหญ่วัยต้นต้องการรู้เรื่องการตกแต่งบ้าน การเลี้ยงลูก พัฒนาอาชีพ ในวัยกลางคนต้องการใช้เวลาว่าต้องการเข้าใจเรื่องของวัยรุ่นเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคล ในวัยสูงอายุมักจะเกี่ยวกับการปรับตัวเมื่อปลดเกษียณ เพื่อรักษาสุขภาพต้องการใช้เวลาว่างค้นหาสัจธรรมของชีวิต เป็นต้น

ผลวิจัยครั้งนี้ในภาพรวมชี้ให้เห็นว่าการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตเป็นการศึกษาของผู้ใหญ่ ที่มีผลมาจากแรงจูงใจภายนอกบางชนิด เช่น งานที่ดีกว่า การได้รับความดีความชอบในตำแหน่งที่สูงขึ้น เงินเดือนสูงขึ้น เป็นต้น อย่างไรก็ตามแรงจูงใจที่มีผลให้ผู้ใหญ่ต้องสนองได้ดีกว่าแรงจูงใจภายนอก ก็คือแรงจูงใจภายใน เช่น ความปรารถนาที่จะเพิ่มคุณค่าในตนเอง การได้รับการยอมรับจากผู้อื่นมากขึ้น คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ความพึงพอใจในอาชีพการงานที่สูงขึ้น จะเห็นได้จากงานวิจัยของ มอร์สตัน และสมาร์ท (Morstain;& Smart. 1974: 83 – 98) ได้ศึกษาสาเหตุการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 626 คน ผู้เรียนแต่ละคนเรียนสำเร็จหลักสูตร (Educational Participation) และให้เรียงลำดับเหตุการณ์เข้าร่วมประชุมกิจกรรมทางการศึกษาที่เป็นไปได้ 48 ข้อ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เกินกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าไม่ได้คิดจุดประสงค์ 9 % ตอบว่าเพื่อให้รู้จักสร้างหรือปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อีก 9 % มาเรียนเพื่อจะหนีกิจกรรมประจำวันอีก 6% หนีความน่าเบื่อจากชีวิตประจำวัน จากงานวิจัยของ คาร์เตอร์ (Carter, 1993: 774-A) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ที่มหาวิทยาลัยเทมเพิล (Temple University) เมืองเพนซิลวาเนีย (Pennsylvania) พบว่า มีแรงจูงใจ 6 ประการ ในการเข้าศึกษาต่อ คือ 1) ความตั้งใจส่วนตัว 2) ความต้องการได้รับการยอมรับ 3) ความก้าวหน้าในอาชีพการงาน 4) ความสะดวกสบาย 5) ด้านสถานะทางการศึกษา และ 6) การคิดหวัง

ด้านอาชีพ และจากงานวิจัยของ เพตตี (Pettit, 1994: 1486) ได้ศึกษาถึงสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อเพิ่มเติมของทหารในกองทัพอเมริกา ที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่ Fort McClellan รัฐAlabama ในช่วงนอกเวลาราชการผลของการศึกษา พบว่า ผู้ที่ศึกษาต่อส่วนมากเป็นทหารระดับชั้นผู้น้อยซึ่งแสดงว่าหน่วยงานสนับสนุนให้ทหารชั้นผู้น้อยได้มีโอกาสหาความรู้เพิ่มเติม ผู้ที่รับราชการทหารมาตั้งแต่ 7-30 ปี มีแรงจูงใจที่จะศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มความรู้และนำไปใช้ได้หลังจากเกษียณอายุส่วนผู้รับราชการทหารมาระหว่าง 7-15 ปี มีแรงจูงใจเพื่อนำความรู้ไปปรับตำแหน่งให้สูงขึ้น นอกจากนี้มีทหารบางส่วนเห็นว่า การศึกษาเพิ่มเป็นหน้าที่อย่างหนึ่งที่ต้องปฏิบัติเท่านั้น ในขณะที่ทหารส่วนน้อยมีแรงจูงใจเพราะกลัวความไม่มั่นคงในหน้าที่การงาน

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ และหลักสูตรที่เข้าศึกษาต่อ แตกต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้านพบว่า ด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักศึกษาปริญญาโท วิทยาลัยนครราชสีมา ทั้งหมด หรือส่วนใหญ่น่าจะมีแรงจูงใจไปในทิศทางเดียวกันไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเห็นว่าการเข้ามศึกษาต่อ เพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง และต้องการมีประสบการณ์ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ต้องการมีความก้าวหน้าทางวิชาการ ตลอดจนมีความรู้ให้มากยิ่งขึ้น เพราะเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงต้องพัฒนาตัวเองเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มิฉะนั้นแล้วจะกลายเป็นผู้ล้าหลัง นอกจากนี้ผู้ที่จบการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตยังเป็นที่ยอมรับของสังคม ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการทำงานในอนาคตต่อไป จากที่กล่าวมามีส่วนให้แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับมหาบัณฑิตของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ และหลักสูตรที่เข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ รายได้ และหลักสูตรที่เข้าศึกษาต่อใดๆ ก็ตาม ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในการศึกษาต่อ เนื่องจากสังคมในปัจจุบันให้การยอมรับกับผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับสูงเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารีชาติ ทองอยู่ (2542: 5) ได้วิจัยเรื่อง ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการสาย ข และ สาย ค มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า ระดับแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการสาย ข และ สาย ค มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อยู่ในระดับมาก เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องระหว่างข้าราชการสาย ข และสาย ค พบว่า ข้าราชการทั้ง 2 สาย มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องไม่แตกต่างกัน เปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องของข้าราชการสาย ข ตามตัวแปร เพศ อายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงาน ระดับการศึกษา และระดับตำแหน่ง (ซี) พบว่าไม่แตกต่างกัน ข้าราชการสาย ค ที่มีอายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงานในหน่วยงานและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องไม่แตกต่างกัน ข้าราชการสาย ค ที่มีเพศ และระดับตำแหน่งแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อเนื่องไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรแสวงหาความเป็นเลิศในด้านวิชาการ ในการพัฒนาด้านวิชาการ ควรพัฒนาแหล่งค้นคว้า ข้อมูลที่ทันสมัย รวมทั้งคณาจารย์จะต้องมีความรู้ ความชำนาญ และเทคนิคการสอนที่ดี มีห้องเรียน/ห้องปฏิบัติการ เครื่องมืออุปกรณ์ การเรียนการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งควรพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน หลักสูตรการเรียนจะต้องมีความหลากหลาย ได้รับมาตรฐาน และหลักสูตรตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ปฏิบัติงานเกิดประโยชน์ได้จริง

1.2 รูปแบบการจัดการศึกษาควรเน้นให้มหาบัณฑิต สามารถนำความรู้ที่ได้ไปเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

1.3 ควรสร้างแรงจูงใจและนำเสนอโอกาสของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต จะเป็นผู้ที่มีโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

1.4 การเข้ารับการศึกษาระดับมหาบัณฑิตจะมีโอกาสเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง กล่าวคือ ควรส่งเสริมพัฒนาให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาให้สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับการทำงานได้ทุกสายอาชีพ เพิ่มทักษะในการทำงานได้หลากหลายมากขึ้น การเป็นผู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ในสาขาวิชาที่ศึกษานั้นๆ ให้มากขึ้น โดยได้มีอาชีพการงานที่ดีขึ้น และเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง ส่งผลให้ได้มีการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง เพิ่มเงินเดือน หรือทำให้เกิดการเปลี่ยนสายงานในการประกอบอาชีพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

2.2 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี กับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

2.3 ควรมีวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาที่จะได้รับก่อนเข้าศึกษา และหลังสำเร็จการศึกษาไปแล้ว

2.4 ควรวิจัยปัญหา อุปสรรค และความต้องการของคณาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ. (2541). การวิเคราะห์สื่อ: แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ: บริษัท อินฟินิตี้เพรส จำกัด.
- กฤตติกา แสงโภาชน์. (2546). การพัฒนาศักยภาพการดำเนินการธุรกิจชุมชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จุลศักดิ์ ฉายณรงค์. (2546). ธุรกิจชุมชน: ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงและทฤษฎีใหม่. กรุงเทพฯ: สุทธิปริทัศน์.
- ใจมานัส พลอยดี. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของธุรกิจชุมชนเปรียบเทียบระหว่างภาพรวมและภาพย่อย (อำเภอเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธรและอำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช). วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณรงค์ เพชรประเสริฐ. (2542). ธุรกิจชุมชน เส้นทางที่เป็นไปได้. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ณรงค์ เพชรประเสริฐ และพิทยา ว่องกุล. (2545). วิสาหกิจชุมชน: กลไกเศรษฐกิจรากฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธีระพงษ์ แก้วหาญ. (2543). กระบวนการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง ประชาคม ประชาสังคม. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: คลังนาโนวิทยา.
- บพิตร ปริญญากร. (ม.ป.ป.). การบริหารงานเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน. ชัยนาท: สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 1 จังหวัดชัยนาท.
- ประยงค์ รณรงค์. (ม.ป.ป.). กว่าจะเป็นวิสาหกิจชุมชน. ม.ป.พ.
- ปามวัฒน์ อุทัยเลิศ. (2550). การจัดการธุรกิจชุมชนของตลาดริมน้ำดอนหวาย ตำบลบางกระที่อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2543). **กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ปริญญช บ่อภัย. (2547). “ธุรกิจชุมชนหรือธุรกิจทางเลือก” **ชุมชนเข้มแข็ง :บทเรียนภาคปฏิบัติ. คณะกรรมการประสานงานองค์กรเอกชนพัฒนาชนบท (กป.อพช.) ภาคอีสาน**.
- พรทิพย์ ไชยสมศรี. (2550). **ผลกระทบของศักยภาพการบริหารจัดการที่มีต่อผลการดำเนินงานของสำนักงานบัญชีในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณิ แผงกุล. (2545). **ศักยภาพการปฏิบัติของบัณฑิตโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจังหวัดสมุทรปราการ**. รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- พีรพงษ์ ปราบรูปู. (2547). **การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานธุรกิจชุมชนกลุ่มดีเหล็กบ้านฝายมูลอำเภอท่าวังผาจังหวัดน่าน**. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **การวัดด้านจิตพิสัย**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมเกียรติ ศิลสุทธิและคณะ. (2553). **การพัฒนา ระบบการจัดการเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนผู้เลี้ยงแพะนม**. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน. (2555). **พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548**. สืบค้นเมื่อ 5 พฤศจิกายน 2555, จาก <http://sceb.doae.go.th/Ssceb2.htm#>.
- สยามรัฐรายวัน. (2552). **วิสาหกิจชุมชน สร้างฐานการพัฒนา**. (16) 29 มกราคม.
- สำนักงานเกษตรกรุงเทพมหานคร. (2556). **รายงานข้อมูลวิสาหกิจชุมชนกรุงเทพมหานคร 2555**. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ
- สำนักงานเขตสายไหม. (2555ก). **ประวัติความเป็นมาของสำนักงานเขตสายไหม**. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2555, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki>
- _____. (2555ข). **ข้อมูลสารสนเทศ**. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2555, จาก <http://portal.bangkok.go.th/subsite/index.php?strOrgID=001053>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ.2555-2559**. กรุงเทพฯ: พี เอ ลีฟวิ่ง.
- (2546). **รายงานการประเมินผลนโยบายเศรษฐกิจรากหญ้าและหลักประกันสังคม**. กรุงเทพฯ: พี เอ ลีฟวิ่ง.
- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2554) **เอกสารประกอบการประชุมคณะทำงานกำกับกรดำเนินงานสำหรับการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ.2012 (Rio +20): ด้านสารัตถะ. ครั้งที่ 1/2554” 20 กันยายน 2554** กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. ถ่ายสำเนา.
- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย. (2547). **กระบวนการสร้างชุมชนเข้มแข็งการและมีส่วนร่วมของชุมชน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กองการรักษาดินแดน.
- สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน. (2547). **ยุทธศาสตร์การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน**. กรุงเทพฯ: กองพัฒนาอาสาสมัครและผู้นำท้องถิ่น.
- โสภารัตน์ จารุสมบัติ และนนท์ นุชหมอน. (2556). **เหลียวหลังแลหน้า: 20 ปี หลังริโอ กับเส้นทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันธรรมรัฐเพื่อการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม.